

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 1386/2015
16.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у поступку предлагача Ј.М.К., из А., ради заштите права на суђење у разумном року, решавајући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Р4 и 44/15 од 08.07.2015. године, у седници одржаној 16.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Нишу Р4 и 44/15 од 08.07.2015. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу Р4 и 44/15 од 08.07.2015. године, ставом првим изреке, одбачен је захтев предлагача којим је тражила да се утврди да је у поступку који се води пред Основним судом у Алексинцу под бројем И 2800/13, као извршном повериоцу, повређено право на суђење у разумном року, те да јој се досуди примерена накнада по уверењу суда, који износ ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељеним за рад судова, у року од три месеца од дана подношења захтева.

Против првостепеног решења, предлагач је благовремено изјавила жалбу, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 86. став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 ... 101/13), примењујући одредбу члана 386. у вези са чланом 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13-УС и 55/14), у вези члана 30. став 1. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82 ... „Службени гласник РС“ бр. 55/14), на чију примену упућује члан 8в. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је испитао првостепено решење и нашао да је жалба основана.

Ради одлучивања о захтеву предлагача за заштиту права на суђење у разумном року од 08.04.2015. године, првостепени суд је увидом у списе Вишег суда у Нишу Р4 и 22/14 утврдио да је правноснажним решењем тог суда Р4 и 22/14 од 04.11.2014. године одбијен је захтев предлагача у делу којим је тражила да се утврди да је решењем Основног суда у Нишу – Судска јединица у

Алексинцу Ипв И 1147/13 од 12.12.2013. године повређено право на суђење у разумном року, да се наложи Основном суду у Алексинцу да у року од годину дана оконча поступак И 2800/13 и да се предлагачу досуди накнада штете за повреду права на суђење у разумном року, као неоснован.

Имајући у виду наведено, првостепени суд је побијаним решењем одбацио захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року од 08.04.2015. године, налазећи да је наведеним правноснажним решењем од 04.11.2014. године у предмету Вишег суда у Нишу Р4 и 22/14, већ одлучено о захтеву предлагача за заштиту права на суђење у разумном року у извршном предмету који се води пред Основним судом у Алексинцу И 2800/13.

Оцењујући наводе жалбе, овај суд налази да се за сада не може прихватити као правилан закључак првостепеног суда да се ради о правноснажно пресуђеној ствари у смислу одредбе члана 356. став 2. ЗПП, на шта се основано указује у жалби предлагача. Наиме, предлагач је ранији захтев за заштиту права на суђење у разумном року поднела 04.11.2014. године, односно више од пет месеци пре другог захтева (од 08.04.2015. године). Имајући у виду наведено, по оцени овог суда, не може се сматрати да се ради о идентичном чињеничном стању, с обзиром да предметни извршни поступак, у којем је према наводима предлагача повређено његово право на суђење у разумном року, сада траје пет месеци дужи. Наведени временски период, односно чињеница колико дуго траје поступак у којем је странци повређено право на суђење у разумном року је у конкретном случају од посебног значаја када се има у виду да се ради о поступку извршења, за који је законом прописана хитност у поступању. Због наведеног, овај суд налази да је првостепени суд погрешно закључио да се ради о правноснажно пресуђеној ствари у смислу одредбе члана 356. став 2. ЗПП, а како је из наведеног разлога захтев предлагача погрешно одбачен, а да при том нису утврђене чињенице битне за одлуку у овој правној ствари, побијано решење је морало бити укинато и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци, применом члана 401. тачка 3. ЗПП.

У поновном поступку, првостепени суд ће утврдити све чињенице битне за одлучивање о захтеву предлагача, а пре свега дужину и врсту трајања поступка, понашање суда, односно рокове у којима је предузимао одређене радње или пропустио да исте изврши, као и понашање самог предлагача у поступку, значај који за њега има потраживање које је предмет наведених извршних поступака, односно да ли је потраживање делимично наплаћено. Тек када правилно и потпуно утврди чињенично стање, првостепени суд ће бити у могућности да правилно примени материјално право.

**Председник већа - судија
Миломир Николић, с.р.**